

Uvod

S pojmom obrazovanje susrećemo se u svakodnevnim razgovorima, kako u pedagoškim, tako i u društvenim krugovima. S obzirom na to da je osnovno obrazovanje u trajanju od osam godina obvezno za sve građane Republike Srbije, a tendencija je produžiti ga na srednjoškolsko obrazovanje, uvek je bilo i jeste aktualno pitanje što se pod pojmom obrazovanja podrazumeva i zahteva. Uglavnom je ono povezano s procesom učenja i konačnim primenjivim znanjem.

Rad je osmišljena i svrhovita delatnost kojom čovek zadovoljava lične i društvene potrebe. Rad je osnovni činilac opstanka i razvoja čoveka kao socio-psihološkog bića ili kako je to slikovito rečeno, "rad je stvorio samog čoveka". Zahvaljujući radu čovek je postao svesno biće i zagospodario (uslovno rečeno) prirodom; ostvario različite društvene zajednice, stvorio brojna sredstva i sadržaje materijalne i duhovne-kulture. Proučavajući obrazovanje u prošlosti uviđamo sledeće osnovne odlike, odnosno težnju da se obrazovanjem oblikuje dobar, mudar i skladan čovek. S druge strane, politika društva uslovljavala je ko će biti obrazovna—elita i građanska klasa, kasnije i čitav narod. Svrha obrazovanja u antici bila je obrazovati lepog i dobrog čoveka, dobrog govornika, hrabrog ratnika, mudrog i obrazovanog vladara. U srednjem veku svrha se usmeravala na učenost, strogost, poslušnost, molitvu i rad.

Rad je na nižim stupnjevima ljudskog razvoja bio integralni deo života i nije se razlikovao od okolice. Egipćani, Grci i Rimljani su rad posmatrali kao prokletstvo, kao servilan i degradirajući proces koji je namenjen robovima. U tim uslovima ljudske ruke su bile i glavno sredstvo rada što nije zahtevalo posebno obrazovanje, pogotovu što se znanje prenosilo sa oca na sina.

Rad je postao složeniji izrastanjem zanatstva u posebnu privrednu granu. Svoj procvat ono je doživelo u srednjem veku. Broj zanatlija se u gradovima povećava i oni dobijaju sve značajniju ulogu. Zanatska proizvodnja se najčešće obavljala kao pojedinačna proizvodnja.

TEORIJSKI DEO

Pojam rada

Rad je osmišljena i svrhovita delatnost kojom čovek zadovoljava lične i društvene potrebe. Rad je osnovni činilac opstanka i razvoja čoveka kao socio-psihološkog bića ili kako je to slikovito rečeno, "rad je stvorio samog čoveka". Zahvaljujući radu čovek je postao svesno biće i zagospodario (uslovno rečeno) prirodom; ostvario različite društvene zajednice, stvorio brojna sredstva i sadržaje materijalne i duhovne-kulture. Prema Bolčiću, osnovne karakteristike ljudskog rada su:

prvo, da je rad aktivnost čiji je cilj stvaranje materijalnih i duhovnih dobara upotrebljivih za čovekov život;

drugo, uvek je, kako je na početku istaknuto, reč o svesnoj, ciljem određenoj delatnosti;

treće, u osnovi to je "stvaralačka" delatnost jer rezultat rada je stvaranje nečega što do tada nije postojalo i to po "meri čoveka"; i

četvrto, rad je društvena delatnost, jer predmet i sredstva rada nose pečat datog društva (odraz su opšte društvenog i tehničkog razvoja) a i sam proces rada se najčešće ostvaruje u interakciji sa drugim ljudima. U celini posmatrano, rad je po prirodi delatnost u kojoj su angažovane brojne psihičke, telesne, fiziološke i socijalne karakteristike čoveka.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com